

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **Mgr. J. Č.**, narozený X,
státní příslušnost Ruská federace,
bytem X,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2020,
č. j. KUUK/118870/2020/DS/Hac, sp. zn. KUUK/074239/2020/2,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 27. 7. 2020, č. j. KUUK/118870/2020/DS/Hac, sp. zn. KUUK/074239/2020/2, a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 19. 2. 2020, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/74336/2019/R, se **zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 180 Kč do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2020, č. j. KUUK/118870/2020/DS/Hac, sp. zn. KUUK/074239/2020/2, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „magistrát“) ze dne 19. 2. 2020, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/74336/2019/R, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

což mu byla uložena pokuta podle § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona ve výši 1 500 Kč a zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 18. 5. 2019 v čase 1:20 hodin v Ústí nad Labem, v ulici Velká Hradební u č. p. 48, ve směru jízdy od ulice Pařížská, řídil motorové vozidlo tovární značky Audi A4, registrační značky X, kdy bezdůvodně přešel přes vodorovné dopravní značení č. V 13 „šikmé rovnoběžné čáry“.
3. Současně žalobce navrhoval, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. V žalobě žalobce namítal, že mu bylo správními orgány upřeno právo na spravedlivý proces, když magistrát nerespektoval zásadu v pochybnostech ve prospěch obviněného (*in dubio pro reo*) a zároveň odmítl důkazní návrh žalobce na výslech svědka.
5. Dále žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož žalobce byl uznán vinným z přestupku na základě ničím nepodložených obvinění policistů. Zdůraznil, že součástí správního spisu není fotodokumentace jeho údajného přestupkového jednání, nýbrž jen fotografie doplněné Policií ČR na výzvu magistrátu, které zobrazují toliko ilustrativně dopravní značení a místo, kde mělo k údajnému přestupku dojít. Uvedené fotografie byly pořízeny několik dní po předmětném jednání žalobce.
6. Žalobce konstatoval, že mu bylo magistrátem upřeno právo zúčastnit se ústního jednání, když se z nařízených ústních jednání musel opakovaně omluvit pro skutečnosti na jeho vůli nezávislé. Podotkl, že magistrát neuznal jeho omluvu doloženou lékařským potvrzením a dne 11. 12. 2019 konal ústní jednání bez jeho účasti.
7. Žalobce sdělil, že dne 6. 1. 2020 podal návrh na nařízení ústního jednání a navrhl provést důkaz výslechem svědka pana R. P. z X, pracujícího jako taxikář, přičemž magistrát k oběma návrhům žalobce nepřihlédl. Žalobce nesouhlasil s odůvodněním neprovedení výslechu navrhovaného svědka, že žalobce neuvedl dostatečné identifikační údaje, aby mohl být svědek předvolán. Žalobce zdůraznil, že bylo povinností magistrátu potřebné údaje dohledat a svědka předvolat, jelikož byla jeho výpověď pro zjištění skutkového stavu věci klíčová. Přičemž žalobce magistrátu poskytl dostatečně konkrétní údaje o svědkovi, jimž nemohlo odpovídat velké množství osob, a tudíž nemohlo být obtížné svědka dohledat.
8. Dále žalobce zdůraznil, že policisté u něj neprováděli namátkovou kontrolu, ale jednali na objednávku a účelově jeho vozidlo sledovali od městského divadla v Ústí nad Labem ke kulturnímu domu, aby jej přistihli při páchání nějakého přestupku. Když se jim tento záměr nezdařil, tak žalobce křivě obvinili ze vjetí na vodorovné dopravní značení č. V 13 „šikmé rovnoběžné čáry“. Žalobce dodal, že přejetí tohoto značení při jeho odbočování doprava právní předpisy umožňují.
9. Žalobce namítal, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nezabýval otázkou opomenutí výslechu žalobcem navrhovaného svědka, nedoložením tvrzení policistů a oprávněním řidiče přejet přes dotčené dopravní značení č. V 13 „šikmé rovnoběžné čáry“. Žalovaný

rovněž nikterak neodůvodnil svůj závěr, že jednání žalobce dosahovalo vysoké úrovně společenské nebezpečnosti.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout pro nedůvodnost. Dále uvedl, že žalobce svoji neúčast na ústním jednání konaném dne 11. 12. 2019 neodůvodnil závažnými zdravotními důvody, které by doložil lékařským potvrzením, či písemností správního úřadu, ale listinou soukromé společnosti, a tudíž magistrát neuznal neúčast žalobce na ústním jednání jako řádně odůvodněnou a ústní jednání, na němž byli vyslechnuti zasahující policisté, konal v nepřítomnosti žalobce. Žalovaný podotkl, že magistrát žalobci poskytl dostatečný časový interval na seznámení se s poklady pro vydání rozhodnutí, čehož žalobce odmítl využít a toliko požádal o konání dalšího ústního jednání a výslech svědka, jehož dostatečně neidentifikoval. Žalovaný zpochybnil důvěryhodnost omluv žalobce z ústních jednání s ohledem na jejich vysokou frekvenci a dodal, že se pravděpodobně jednalo o účelové jednání s cílem protahovat délku trvání správního řízení, k čemuž poukázal na závěry Nejvyššího správního soudu konstatované v rozsudku ze dne 12. 12. 2013, č. j. 7 As 114/2013-22. Žalovaný dále sdělil, že podkladem rozhodnutí nebyla fotodokumentace přestupkového jednání, ale výpovědi zasahujících policistů. Dodal, že pozdější fotografie dopravního značení z místa přestupku sloužily toliko jako podpůrný důkaz. Žalovaný podotkl, že zasahující policisté byli vyslechnuti při ústním jednání konaném dne 4. 11. 2019, kterého se žalobce bez řádné omluvy nezúčastnil, čímž sám sebe zkrátil na svých právech. Žalovaný konstatoval, že oba policisté ve svých výpovědích podrobně popsali protiprávní jednání žalobce a průběh kontroly, přičemž k věrohodnosti a důkazní hodnotě svědeckých výpovědí policistů žalovaný poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, sp. zn. 4 As 19/2007. Žalovaný dodal, že v projednávané věci nebyly naplněny důvody dle přílohy č. 8 bodu 7 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o provozu na pozemních komunikacích“), pro které žalobce mohl dopravní značení č. V 13 „šikmé rovnoběžné čáry“ přejet, což bylo prokázáno výslechy policistů.
11. Žalovaný uvedl, že žalobcem navrhovaný svědek řidič taxíku pan R. P. nebyl vyslechnut, neboť žalobce nesdělil jeho bližší identifikační údaje, ačkoliv měl dostatek času, aby si sám bližší údaje dohledal, jelikož musel svědka znát, přičemž to bylo v zájmu žalobce, jelikož důkazní břemeno bylo v posuzovaném případě na žalobci. Svědek nebyl vyslechnut rovněž pro to, že magistrát byl přesvědčen, že by uvedený svědek zásadním způsobem nepřispěl k řádnému objasnění projednávaného přestupku. Zdůraznil, že skutkový stav věci byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti.

Replika žalobce

12. Žalobce v replice uvedl, že listinou od soukromé osoby (ve skutečnosti veřejnou jazykovou školou) se omluvil z ústního jednání určeného na den 4. 11. 2019. Žalovaný předmětnou omluvu žalobce respektoval a nařídil nové ústní jednání na den 11. 12. 2019. Z ústního jednání nařízeného na den 11. 12. 2019 se žalobce omluvil potvrzením od lékaře. Žalobce dodal, že na jazykový kurz byl povinen se dostavit na pokyn německého ministerstva pro imigraci (BAMF) pod sankcí pokuty. Ke svým zdravotním obtížím, žalobce uvedl, že byl napaden a vážně pokousán vlastními psy. Žalobce nebyl schopen nejen řídit auto, ale ani psát anebo vykonávat cokoliv rukama. Žalovaný měl tudíž respektovat omluvu žalobce i

z jednání nařízeného na den 11. 12. 2019. Žalobce dodal, že žalovaný a magistrát nebyli oprávněni posuzovat jeho zdravotní stav, ale byli povinni vycházet toliko z lékařských zpráv a potvrzení. Posouzení zdravotního stavu náleží pouze lékaři, který má k tomuto odbornou způsobilost.

13. Dále žalobce sdělil, že úřední záznamy nejsou důkazním prostředkem, k čemuž poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, sp. zn. 1 As 96/2008-115. Dodal, že v posuzovaném případě nebyl skutkový stav doložen fotodokumentací či videozáznamem, a proto byly správní orgány v důkazní nouzi a měly řízení zastavit. Žalobce podotkl, že výpověď policisty má velkou váhu, nicméně správní orgány musí důkladně zkoumat i další skutečnosti a svědectví. Odmítnutím výsledku žalobcem navrhovaného svědka správní orgány upřely žalobci právo na spravedlivý proces, přičemž správní orgány nepřipustně hodnotily možnou svědeckou výpověď, aniž by byla provedena. Žalobce podotkl, že neprovedení žalobcem navrhovaného výsledku svědka bylo účelové a nezákonné vedené záměrem správních orgánů za každou cenu rozhodnout v neprospěch žalobce.
14. Žalobce rovněž uvedl, že na dopravní značku č. V 13 nenajel, ale že zapnul pravý blinkr, aby odbočil na parkoviště před krajským úřadem, přičemž kolem dopravní značky č. V 13 projel. Poté policisté zapnuli majáky a žalobce zastavili na parkovišti. Když u žalobce nic protiprávního nezjistili, tak žalobce křivě obvinili z nerespektování dopravní značky č. V 13. Žalobce neměl žádný důvod dopravní značení nerespektovat, protože nebylo v jeho cestě a bylo velmi blízko plotu.

Jednání soudu

15. Žalobce se k jednání soudu dostavil se zpožděním až na vyhlášení rozsudku.
16. Pověřený pracovník žalovaného při jednání soudu plně odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě.

Posouzení věci soudem

17. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s.
18. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
19. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 20. 5. 2019 bylo magistrátu Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Ústí nad Labem, oddělení hlídkové služby, doručeno oznámení o dopravním přestupku žalobce, jehož se měl žalobce dopustit dne 18. 5. 2019 v čase 1:20 hodin v Ústí nad Labem, v ulici Velká Hradební u č. p. 48, ve směru jízdy od ulice Pařížská, když řídil Shodu s prvopisem potvrzuje I. T

motorové vozidlo tovární značky Audi A4, registrační značky X, přičemž bezdůvodně přešel přes vodorovné dopravní značení č. V 13 „šikmé rovnoběžné čáry“. Spolu s tímto oznámením byl magistrátu doručen i úřední záznam o přestupku, výpisy z evidenční karty řidiče žalobce a výpis z karty vozidla žalobce.

20. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že policejní orgán na žádost magistrátu doplnil správní spis o dodatečně pořízené fotografie dopravního značení z místa přestupku, přičemž byl magistrátem vyzván k doplnění fotodokumentace samotného přestupkového děje. Dne 2. 7. 2019 magistrát vydal příkaz, jímž uznal žalobce vinným ze shora popsaného přestupku. Proti příkazu podal žalobce včasný odpor. Následně magistrát nařídil ústní jednání na den 2. 9. 2019, z něhož se žalobce omluvil pro účast na jednání u soudu v Německu. Poté magistrát nařídil ústní jednání na den 2. 10. 2019, z něhož se žalobce omluvil pro zdravotní indispozici doloženou potvrzením o pracovní neschopnosti psaným v němčině. Následně magistrát opět nařídil ústní jednání na den 4. 11. 2019, k čemuž byla magistrátu doručena emailová žádost o změnu termínu z důvodu péče žalobce o děti. Nato magistrát přípisem vyzval žalobce k doplnění emailového podání do pěti dnů od obdržení přípisu, jelikož toto bylo posláno z neověřené emailové adresy a nebylo opatřeno kvalifikovaným elektronickým podpisem (vlastnoručním podpisem). Současně byl žalobce v přípisu poučen, že deklarované důvody pro změnu termínu ústního jednání nejsou relevantními důvody pro takovou změnu termínu, a že ústní jednání proběhne v původně stanoveném termínu včetně výsledku obou zasahujících policistů. Nato byla magistrátu z totožné emailové adresy doručena pozvánka určená žalobci na integrační kurz v den konání ústního jednání vyhotovená v němčině. Dne 4. 11. 2019 magistrát konal ústní jednání bez přítomnosti žalobce, při němž provedl výslech obou zasahujících policistů. Následně magistrát nařídil ústní jednání pouze pro žalobce na den 11. 12. 2019, z něhož se žalobce opět omluvil ze zdravotních důvodů a doložil potvrzení o pracovní neschopnosti v němčině. Magistrát následně žalobce předvolal k seznámení se správním spisem ve dnech od 6. 1. 2020 do 17. 1. 2020. Dne 9. 1. 2020 bylo magistrátu doručeno podání žalobce, v němž trvá na konání ústního jednání v jeho přítomnosti a jako důkaz na svou obhajobu navrhuje výslech svědka R. P. s pobytem X. V poslední den lhůty stanovené žalobci k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, konal žalobce ústní jednání s tím, že žalobce se během dvoutýdenní lhůty mu určené k seznámení se s podklady pro rozhodnutí k magistrátu nedostavil a ani nesdělil, co mu v tom bránilo. Následně vydal magistrát prvostupňové rozhodnutí, proti němuž se žalobce odvolal. Odvolání žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím.
21. Nejprve se soud zabýval námitkou, že žalovaný se nezaobíral odvolacími námitkami žalobce stran opomenutí výsledku žalobcem navrhovaného svědka, nedoložením tvrzení policistů, oprávněním řidiče přejet přes dotčené dopravní značení č. V 13 „šikmé rovnoběžné čáry“ a neodůvodnění závěru, že jednání žalobce dosahovalo vysoké úrovně společenské nebezpečnosti.
22. Soud konstatuje, že k odvolací námitce stran navrhované svědecké výpovědi pana P. se žalovaný vyjádřil na str. 5 napadeného rozhodnutí, kde se ztotožnil s odůvodněním magistrátu, proč daný důkazní návrh nebyl proveden. Námitkou stran svědeckých výpovědí policistů se žalovaný zabíral vzápětí na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí, kde k dané námitce mj. citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, sp. zn. 4 As 19/2007, a rovněž citoval část svědecké výpovědi policisty.
23. K odvolacím námitkám stran podmínek, kdy je řidič oprávněn přejet přes dotčené dopravní značení č. V 13 „šikmé rovnoběžné čáry“ a úrovně společenské nebezpečnosti Shodu s prvopisem potvrzuje I. T

jednání žalobce, které žalobce specifikoval téměř na samém konci odvolání, se žalovaný v napadeném rozhodnutí žádným způsobem nevyjádřil. V tomto nedostatku soud spatřuje vadu řízení v podobě nepřezkoumatelnosti rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jinými slovy se jedná o tzv. opomenutou odvolací námitku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44).

24. Vytčená nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí však nebránila soudu přezkoumat další žalobní námitky týkající se dalších možných vad řízení.
25. Dále soud přezkoumal žalobní bod, v němž žalobce tvrdil, že mu bylo v řízení o přestupku upřeno právo účastnit se ústního jednání.
26. Dle § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
27. Dle poslední věty § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
28. Dle § 37 odst. 4 správního řádu platí, že podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
29. Soud již výše zrekapituloval průběh řízení o přestupku, v němž byl žalobce nejprve dvakrát předvolán k ústnímu jednání, z nichž se omluvil pro účast na jednání u soudu v Německu a ze zdravotních důvodů. K třetímu nařízenému ústnímu jednání na den 4. 11. 2019 byla magistrátu doručena emailová žádost o změnu termínu z důvodu péče žalobce o děti. Nato magistrát přípisem vyzval žalobce k doplnění emailového podání do pěti dnů od obdržení přípisu, jelikož žádost o změnu termínu byla poslána z neověřené emailové adresy a nebyla opatřena kvalifikovaným elektronickým podpisem (vlastnoručním podpisem). Současně byl žalobce v přípisu poučen, že deklarované důvody pro změnu termínu ústního jednání nejsou relevantními důvody pro takovou změnu termínu, a že ústní jednání proběhne v původně stanoveném termínu včetně výsledku obou zasahujících policistů. Nato byla magistrátu z totožné emailové adresy doručena pozvánka určená žalobci na integrační kurz v den konání ústního jednání vyhotovená v němčině. Dne 4. 11. 2019 magistrát konal ústní jednání bez přítomnosti žalobce, při němž provedl výslech obou zasahujících policistů.
30. Soud konstatuje, že při posuzování této námitky sice zjistil nedostatky v postupu magistrátu, avšak tyto nedostatky nebyly v neprospěch, nýbrž ve prospěch práv žalobce. V pořadí již ke třetímu nařízenému ústnímu jednání nebyla magistrátu doručena náležitá omluva, ale toliko nepodepsané emailové podání. Magistrát žalobce tedy vyzval k doplnění podpisu podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, nicméně již magistrát nebral v potaz § 37 odst. 4 správního řádu, a to že prosté emailové podání není náležitou formou podání. Aby emailové podání dosahovalo potřebné formy, muselo by být do pěti dnů potvrzeno případně doplněno písemně, ústně do protokolu, datovou schránkou či emailem se

zaručeným elektronickým podpisem. Tento nedostatek formy i podpisu podání magistrát u předešlých dvou emailových omluv z ústních jednání pomíjel a vycházel žalobci vstříc a až třetí omluva žalobce vyzval k doplnění podpisu, ačkoliv prosté emailové podání neměl brát vůbec v potaz, jelikož nebylo v pětidenní lhůtě v náležité formě doplněno. Po výzvě k odstranění vad podání byl magistrátu opět doručen prostý email bez zaručeného elektronického podpisu s přílohou pozvánkou pro žalobce na integrační kurz v Německu. Magistrát tedy neobdržel náležitou omluvu žalobce z ústního jednání nařízeného na den 4. 11. 2019 a nařízené jednání, při němž byli vyslechnuti oba zasahující policisté, v souladu s § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky konal.

31. Následně pak ještě magistrát nařídil ústní jednání na den 11. 12. 2019, z něhož se žalobce opět omluvil ze zdravotních důvodů. Magistrát následně žalobce předvolal k seznámení se správním spisem ve dnech od 6. 1. 2020 do 17. 1. 2020, během nichž se žalobce k magistrátu rovněž nedostavil. Uvedeným postupem tedy žalobce nebyl nikterak zkrácen na svém právu účastnit se ústního jednání, když magistrát v jeho prospěch několikrát pominul nedostatek formy podání, konal až třetí nařízené ústní jednání a následně poskytl žalobci další termíny, během nichž mohl žalobce magistrát osobně navštívit. Soud se tedy s žalobní námitkou, že žalobci bylo upřeno právo účastnit se ústního jednání, neztotožnil.
32. Dále se soud zabýval souborem námitek vztahujících se k nepodloženosti zjištěného skutkovému stavu. Dle § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
33. Žalobce namítal, že policisté u něj neprováděli namátkovou dopravní kontrolu, ale jednali na objednávku a účelově jeho vozidlo sledovali od městského divadla v Ústí nad Labem ke kulturnímu domu, aby jej přistihli při páchání nějakého přestupku, přičemž svá tvrzení o přestupkovém jednání žalobce nepodložili fotodokumentací. Správní orgány pak pochybily, když nepředvolaly ke svědecké výpovědi žalobcem navrhovaného svědka taxikáře R. P. z X.
34. Nejprve je třeba uvést, že jedinými důkazy, na jejichž základě učinily správní orgány závěr o přestupkovém jednání žalobce, jsou svědecké výpovědi zasahujících policistů z ústního jednání konaného dne 4. 11. 2019 a podpůrně oznámení přestupku ze dne 18. 5. 2019 sepsané policisty. Z obdobných výpovědí obou zasahujících policistů vyplynulo, že vozidlo žalobce nedříve zaznamenali u divadla v Ústí nad Labem a protože jim bylo z místní znalosti známo, že dříve mělo vozidlo sjeté pneumatiky, jali se jej sledovat a zkontrolovat jeho technický stav. Vozidlo žalobce dojeli u kulturního domu, kde vozidlo žalobce opustilo jízdní pruh a bezdůvodně přešlo přes dopravní značku č. V 13 „šikmé rovnoběžné čáry“, načež jej policisté zastavili za použití majáků s nápisem „STOP“. Poté policista T. provedl silniční kontrolu u řidiče, zatímco policista M. zkontroloval technický stav vozidla žalobce. Až poté, co policista M. nezjistil žádné technické závady na vozidle, policista T. oznámil žalobci, že se dopustil přestupku přejetím šikmých rovnoběžných čar.
35. Pokud za této důkazní situace, kdy spáchání přestupku bylo doloženo pouze výpovědi zasahujících policistů, žalobce navrhl na svoji obhajobu provedení výsledku svědka taxikáře R. P. z X, měl magistrát za dané důkazní nouze vyvinout alespoň minimální úsilí a pokusit se podle uvedených údajů osobu vyhledat v registru osob v informačním systému základních registrů či požádat policejní orgán. Namísto toho magistrát na str. 5 prvostupňového rozhodnutí a posléze i žalovaný toliko konstatovali, že jméno, příjmení a město pobytu svědka uvedené žalobcem jsou nedostatečnými údaji a že měl žalobce další

osobní údaje sám dozjistit. Soud konstatuje, že až v případě, kdy by se správnímu orgánu i přes vynaložené úsilí nepodařilo zjistit kontaktní údaje na označeného svědka, mohly by přistoupit k rozhodnutí ve věci bez této svědecké výpovědi. Zároveň správní orgány uvedly, že výpověď uvedeného svědka nemohla zásadním způsobem objasnit skutková zjištění ve věci či vyvrátit věrohodnost skutečností uvedených policisty. K tomuto soud uvádí, že žalobce nedisponuje možnostmi a informačními databázemi jako správní úřady a dohledání bližších informací o svědkovi, kterého byť zná jménem i příjmením nemusí být vůbec proveditelné či jen s nepoměrně většími obtížemi oproti správním orgánům a jejich lustračním možnostem v rámci informačního systému základních registrů. Nepřípadná je i argumentace, že svědecká výpověď taxikáře nemohla nikterak objasnit skutkový stav věci či vyvrátit věrohodnost výpovědi policistů. Takové tvrzení by přicházelo v úvahu v případě, že by o přestupkovém jednání žalobce existoval např. audiovizuální záznam, který by spolehlivě zachycoval průběh celé situace. Avšak za situace, kdy proti sobě od počátku stojí toliko protichůdné výpovědi žalobce a zasahujících policistů, nelze o svědecké výpovědi potenciálního očitého svědka *a priori* prohlásit, že je irelevantní a nezpůsobilé vnést do věci nová skutková zjištění.

36. V uvedeném nedostatku tedy soud spatřuje vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., jelikož skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ, vyžaduje zásadní doplnění, když správní orgány nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v potřebném rozsahu, který byl nezbytný pro vydání rozhodnutí o přestupku.
37. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů (opomenuté odvolací námítky) a pro to, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ, vyžaduje zásadní doplnění. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm bude dle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. Vzhledem ke skutečnosti, že vadou řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bylo stiženo i prvostupňové rozhodnutí, soud zrušil v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. i toto prvostupňové rozhodnutí.
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Soud s ohledem na skutečnost, že žalobce své náklady před vyhlášením rozhodnutí ve věci nevyčísлил, vycházel při jejich stanovení z obsahu soudního spisu a přiznal žalobci náklady v celkové výši 180 Kč, které odpovídali žalobcem vynaloženému poštovnému.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T

jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. října 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce